

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14P/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225804
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813225804.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci starostlivosti o maloletú: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako opatrovníkom, dieťa matky: A. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., M. C. XXX/XX/X a otca: C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., Y. V. XX, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

lavaS ne trestu v ám v Prievidzi kania čnosťou t-com ukončili.avnei ekonaiia.Návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 11.12.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh otca maloletej M. G., nar. XX.XX.XXXX na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletej M. a zrušenie vyživovacej povinnosti voči rozvedenej manželke A. G.. Súd návrh v časti, v ktorej sa domáhal zrušenia príspevku na výživu rozvedenej manželky uznesením vylúčil na samostatné konanie

Návrh na zníženie výživného na maloletú M. na sumu 30,- Eur otec odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 7C/5/2011 z 28.1.2011, právoplatným 8.2.2011 mu bola určená vyživovacia povinnosť na maloletú vo výške 200,- Eur. Od určenia výživného sa mu však zmenili životné podmienky. Bo1 zamestnaný spoločnosti B.P.B. spol., s.r.o. Karloveská 63, Bratislava s prevádzkou Priemyselný park Západ, Prievidza, kde pracoval na pozícii zmenového kontrolóra, pričom pracovný vzťah bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru z osobných dôvodov, nakoľko sa musel odsťahovať z mesta Prievidza. Hneď po ukončení práce sa zaevidoval na ÚPSVaR v Prievidzi, kde bol dňa 29.10.2012 vyradený z dôvodu nespolupráce. Bol trestne stíhaný a odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko si neplnil vyživovaciu povinnosť. Od tej doby je stále nezamestnaný, hoci si hľadal prácu. Napríklad v spoločnosti Kovomont BM, s.r.o., kde sa dohodol so zamestnávateľom, že ho prijme do práce ako zvárača. Prvý deň nástupu do práce 8.3.2013 odpracoval 4 hodiny ale majster mu povedal, že jeho zváračské schopnosti nie sú na úrovni, ktorú zamestnávateľ požaduje a poslali ho domov. Odvtedy je stále nezamestnaný a musel sa presťahovať k rodičom do Malých Kršteňan. Rodičom nie je schopný ani prispievať na domácnosť, keďže nemá žiaden príjem. Od 11.10.2013 je evidovaný na ÚPSVaR v Partizánskom. Pokúšal sa zamestnať, avšak pracovná príležitosť sa mu doposiaľ nenaskytla.

Určenie vyživovacej povinnosti v sume 200,- Eur mu prinieslo existenčné problémy, nakoľko toto výživné bolo príliš vysoké, aby ho bol schopný platiť už v čase, keď bol zamestnaný.

K návrhu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí. Otec sa plneniu výživovacej povinnosti vyhýba, nakoľko zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer pre neplnenie pracovných povinností a nie z dôvodu odsťahovania. Z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol otec vyradený pre nespokojnosť. Dlh otca na oboch výživovacích povinnostiach je za dva roky skoro 7.000,- Eur. Na vymoženie uvedeného dlhu sa proti otcovi vedie exekúcia. Matka poberá aj náhradné výživné. Exekútorovi sa podarilo vymôcť od otca maloletej sumu 635,46 Eur, takúto sumu náhradného výživného potom musela matka vrátiť štátu.

Matka stále poberá rodičovský príspevok. Mesačné výdavky na maloletú sú: 50,- Eur škôlka, 5,- Eur poplatok (platí sa polročne v sume 30,- Eur), 40,- Eur náklady na lieky a doplnky na zlepšenie imunity. Náklady na jedlo sú 150,- Eur mesačne, náklady na bývanie 200,- Eur mesačne. Matka sa z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov musela odsťahovať z podnájmu naspäť k svojim rodičom. Nemá však dosť prostriedkov ani na to, aby rodičom mohla prispievať na domácnosť. Má dlhy aj voči majiteľke bytu, v ktorom predtým bývala. S otcom maloletej má stále nevysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletej a listinnými dôkazmi.

Otec na pojednávaní zotrval na podanom návrhu a ďalej uviedol, že návrh na zníženie výživného k maloletej si podal preto, že bol nezamestnaný, evidovaný na ÚPSVaR. Teraz si síce našiel prácu, pracuje na dohodu, ale už nedosahuje taký príjem ako predtým. Dôvodom, prečo prišiel o zamestnanie v spoločnosti B.P.B. s.,r.o. bolo, že musel absolvovať liečenie, lebo bol drogovo závislý. Z práce, ktorú teraz vykonáva má príjem 100,- Eur mesačne, je v skúšobnej dobe. Má od zamestnávateľa prísľub, že po skončení skúšobnej doby s ním uzatvorí pracovnú zmluvu a bude mať aj vyšší príjem.

Matka na pojednávaní uviedla, že s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí. Otec neplatí výživné už dva roky. Podľa informácií, ktoré má matka od polície, otec prišiel o zamestnanie preto, že si neplnil dochádzku do zamestnania. Hovorila aj s jeho bývalým zamestnávateľom. Výživné 30,- Eur, ktoré navrhuje otec je podľa nej nízka suma, ktorá nestačí na výživu maloletej. Otec je za posledných 24 mesiacov dlžný na výživnom na maloletú 5.000,- Eur.

Otec maloletú nenavštevuje, predtým za ňou chodieval. Keď prestal platiť výživné, tak mu matka maloletú nedávala. Nedávala mu ju však aj preto, že bol drogovo závislý. Ani dcéra k nemu nechcela chodiť. Mala z toho psychické problémy. Tiež jej nerobili dobre presuny medzi Prievidzou a Partizánskym. Otcova rodina na matku tlačila, nepáčilo sa im, že býva iba v 1-izbovom byte, že u nich by sa maloletá mala lepšie, keďže majú rodinný dom. Otec na výživnom dobrovoľne neplatí nič. Neprispieva ani nižšou sumou, než je určené výživné. Je v podmienke, ani exekútor mu nemá čo zobrať, lebo nemá príjem. Za svoju situáciu si otec môže sám a bola zapríčinená tým, že začal brať drogy. Za maloletou bol naposledy pred dvomi rokmi. Raz sa stalo aj to, že keď ju videl hrať sa na dvore, tak zavolať matke, aby ju zobrala preč, aby ho nevidela.

Kolízna opatrovníčka konštatovala, že prešetrením pomerov v rodine maloletej bolo zistené, že matka momentálne ešte býva u svojich rodičov, avšak prerába si byt, v ktorom bude neskôr bývať spolu s maloletou. Tento byt je vo vlastníctve rodičov matky. Neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletú. Nedostatky neboli zistené ani predtým, keď matka ešte bývala s maloletou v podnájme.

Z vykonaného dokazovania bol zistený nasledovný skutkový stav: Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/5/2011-32 z 28.1.2011 bolo manželstvo rodičov maloletej M. G. narodenej X.XX.XXXX rozvedené, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný na povinnosť platiť maloletej výživné v sume 200,- Eur mesačne. Účastníci konania sa na pojednávaní vzdali práva podať proti rozsudku odvolanie.

Otec maloletej bol v čase určenia výživného zamestnaný v spoločnosti B.P.B. spol. s r.o. U tohto zamestnávateľa pracoval od 1.6.2010. Dňa 1.3.2012 bol za dobré vedomosti preradený z obsluhy na vyššie kvalifikované miesto ako zmenový kontrolór. Pre neplnenie pracovných povinností podľa pracovného poriadku a pokynov nadriadených s ním však zamestnávateľ dňa 9.4.2012 ukončil pracovný pomer. Porušenie ustanovení pracovného poriadku spočívalo konkrétne v tom, že otec svojvoľne a bez súhlasu nadriadeného opustil pracovisko a tiež že nedodržiaval povinnosť informovať bez zbytočného odkladu zamestnávateľa o skutočnostiach, ktoré mu bránili výkonu práce tým, že viackrát nenastúpil na pracovnú zmenu. O skončení pracovného pomeru uzatvoril otec so zamestnávateľom dohodu. Neskôr bol ako nezamestnaný vyradený z evidencie ÚPSVaR pre nespoluprácu. Do evidencie uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Partizánske bol potom zaradený dňa 11.10.2013.

Od 1.5.2012 si otec riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej Timee. Na vymożenie dlžného výživného sa voči nemu vedie exekúcia. Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/29/2013-82 zo 14.2.2013 bol otec uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej riadne neplní ani v súčasnosti. Dobrovoľne neprispieva ani nižšou sumou, než je súdom určené výživné. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza podal dňa 4.2.2014 na otca obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Otec v súčasnosti pracuje na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa UNIFUN s.r.o. Partizánske ako čašník, kde dosahuje príjem 100,- Eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Z citovaných ustanovení zákona o rodine okrem iného vyplýva, že zmeniť rozhodnutie o výživnom možno vtedy, ak sa zmenia pomery, a to či už na strane osoby povinnej platiť výživné, alebo na strane osoby oprávnenej z výživného.

Podľa citovaného ustanovenia § 75 ods. 1 druhej vety Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti musí prihliadať aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného a to aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, či majetkového prospechu. Ide o kritérium tzv. potenciality príjmov. To znamená, že súd musí v takýchto prípadoch vychádzať

z potenciálneho príjmu, ktorý by povinný rodič mohol dosiahnuť, keby sa o zdroj tohto príjmu vlastným zavinením nepripravil. Nemožno preto v takýchto situáciách pri posudzovaní pomerov povinného rodiča vychádzať z nižšieho zárobku, ktorý dosahuje v súčasnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec v čase určenia výživného bol zamestnaný a dosahoval príjem, ktorý mu umožňoval platiť výživné na maloletú v sume 200,- Eur mesačne. K tvrdeniu otca v návrhu, že výživné bolo pre neho vysoké už v čase jeho určenia, súd poznamenáva, že otec sa vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo jeho manželstvo s matkou maloletej rozvedené a ktorým bolo výživné určené. Súd má teda zato, že s výškou výživného v čase jeho určenia súhlasil a považoval ho za primerané svojim možnostiam a schopnostiam. Napokon, kým neprišiel o zamestnanie tak výživné aj platil.

Dokazovaním bolo ďalej preukázané, že otec maloletej prišiel o zamestnanie vlastným zavinením. Keďže opakovane porušil pracovnú disciplínu, zamestnávateľ s ním ukončil pracovný pomer. Pričom je bez významu, že sa tak stalo dohodou a nie napríklad okamžitým skončením pracovného pomeru, či výpoveďou. Tým, že otec vlastnou vinou, z dôvodov čisto subjektívnych a na jeho strane prišiel o zamestnanie, možno konštatovať, že sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, resp. zárobku. Nie je preto možné aby bolo maloleté dieťa ukrátené na výživnom preto, že jeho otec sa vlastnou nezodpovednosťou pripravil o možnosť dosahovať príjem adekvátny určenému výživnému.

Z uvedených dôvodov súd nepovažoval skutočnosť, že otec vlastnou vinou stratil pôvodné výhodnejšie zamestnanie a jeho súčasná situácia mu neumožňuje platiť výživné v súdom určenej výške za takú zmenu pomerov, akú má na mysli ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine a ktorá preto by odôvodňovala zníženie výživného. Návrh otca na zníženie výživného preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v štyroch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.